

ת"פ 18318/08/13 - מדינת ישראל נגד דניאל בנסימון, מוחמד מרעב, עבדאללה חרבוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 18318-08-13 מדינת ישראל נ' בנסימון(עציר)
ואח'

בפני כב' השופטת קלרה רג'יניאנו

המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשמים: 1. דניאל בנסימון 2. מוחמד מרעב
3. עבדאללה חרבוש

גזר דין (בעניינם של נאשמים 2 ו- 3)

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת טיעון בעבירות הבאות:

נאשם 2 - הורשע בעבירות של עסקה אחרת בנשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

נאשם 3 - הורשע בכפוף לתיקון כתב האישום בעבירות של סיוע לעסקה אחרת בנשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

2. ב"כ הצדדים הודיעו כי הגיעו להסכמות בעניין העונש וימליצו במשותף בפני בית המשפט להשית על נאשם 2 שלושים ושניים (32) חודשי מאסר ועל נאשם 3 עשרים ושישה (26) חודשי מאסר, מיום מעצרו ובנוסף עונש מאסר על תנאי.

בעניינו של נאשם 1, התיק קבוע לשמיעת ראיות.

כתב האישום

3. על פי עובדות כתב האישום, ממועד לא ידוע לתביעה החל מחודש יולי 2013 ועד ל- 26.7.2013
עמוד 1

החזיק נאשם 1 בתא המטען של רכב יונדאי לבנה מ.ר. 95-004-17 (להלן: "היונדאי") שתי שקיות שחורות ובכל אחת מהן מטען חבלה המורכב מגוף המכיל חומרי נפץ וכדורונים ומקלט אלחוטי הנועד להפעלת המטען וכן שני חזיזים צהליים ("החבילה הכהה").

ביום 26.7.13 בסמוך לשעה 22:05 הגיע לביתו של נאשם 1 ברח' הרעות 27 בנתניה, מכונית מזדה 3 לבנה מ.ר. 84-765-65, הנהוגה ע"י אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"). האחר ירד מרכב המזדה וניגש לפתח ביתו של נאשם 1. דקה לאחר מכן יצאו הנאשם והאחר מהבית, כשהם משוחחים ביניהם.

כעבור מספר דקות ניגש האחר ליונדאי שחנתה בסמוך לביתו של נאשם 1, פתח את תא המטען והתבונן בו ואח"כ שב לנאשם 1 הם שוחחו והאחר עזב את המקום.

בשעה 22:45 לערך הגיעה לרח' מגורי הנאשם מכונית מזדה 6 בה ישבו נאשמים 2 ו-3, וחנתה מחוץ לפתח ביתו של נאשם 1. נאשם 1 יצא מביתו ונאשם 2 יצא ממכונית המזדה כשנאשם 3 נותר לשבת במכונית. נאשמים 1 ו-2 הלכו לכיוון מכונית היונדאי, הסתכלו לעברה וחזרו לפתח ביתו של נאשם 1.

נאשם 2 נכנס למזדה 6 ונאשמים 2 ו-3 נסעו לרח' הידידות וחנו בסמוך ליונדאי.

נאשם 2 ניגש ליונדאי, פתח את תא המטען, הוציא את החבילה הכהה והעבירה למזדה 6, נכנס למזדה וביחד עם נאשם 3 נסעו לנאשם 1. נאשם 1 התקרב למזדה, שוחח עם נאשם 2 ונאשמים 2 ו-3 עזבו את המקום כשהחבילה הכהה ובה מטעני החבלה ברשותם.

כוחות משטרה שדיווחו על פעילותו של נאשמים 2 ו-3 חסמו דרכה של המזדה 6 וקראו להם לעצור. בתגובה נאשמים 2 ו-3 יצאו מהמכונית בניסיון להימלט ונתפסו ע"י השוטרים.

בגין כך הואשם נאשם 2 בעבירה של עסקה אחרת בנשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נאשם 3 הואשם בעבירות של סיוע לעסקה אחרת בנשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

4. הנאשמים ללא עבר פלילי.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה בקשה לגזור דינם של הנאשמים על פי הסדר הטיעון המוצע. לחומרה ציינה השימוש שעושים העבריינים בנסיבות החמורות של העבירה כשמדובר במטעני חבלה המורכבים ממסמרים והשימוש שעושים עבריינים במטעני חבלה.

נטען כי בשל קושי ראיתי הסכימה התביעה להחליף את סעיף האישום לסיוע לעסקת נשק.

לשיטתה של ב"כ המאשימה העונשים המוצעים הולמים את מדיניות הענישה הנוהגת שכן משהתברר לה שרמת הענישה בעבירות כגון אלה אינה גבוהה.

לקולה ציינה, עברם הנקי של הנאשמים, גילם הצעיר, ההודאה ולקיחת האחריות.

ב"כ הנאשמים הצטרף לטיעוני ב"כ המאשימה. הם ציינו לקולה קשיים ראייתיים, ההודאה, הבעת החרטה ולקיחת האחריות.

דין

6. מדובר בעבירות חמורות, אין ספק שהחזקת מטעני החבלה על ידי הנאשמים, היא בבחינת "פצצה מתקתקת".

לא מדובר בקבלה תמימה של מטעני חבלה. מי שמקבל לרשותו מטעני חבלה, מתכוון לעשות בהם שימוש או להעבירם לאחר לצורך שימוש. זה ייעודם של מטעני חבלה. עבירות אלה מסכנות שלומו וביטחונו של הציבור. חומרתן של עבירות נשק אינה מסתכמת רק במה שאירע בפועל אלא גם במה שעלול היה להתרחש, קרי: בסיכון הפוטנציאלי שהיה טמון בהחזקת המטענים.

אין ספק שהנאשמים ידעו ההשלכות הנלוות למעשיהם ושייעודם של מטעני החבלה למטרות לא כשרות ולמעשי אלימות. במעשיהם פגעו הנאשמים 1 ו-2 פגיעה חמורה בערך המוגן של מניעת מעשה אלימות בנשק. פוטנציאל הסיכון הגבוה הגלום בעבירות אלה, כאשר אין לדעת ולא ברור לטובת מי יוצר הנשק ומה השימוש שיעשה בו, גוברת על נסיבות אישיות.

הקלות בייצור נשק מחייבת ענישה מרתיעה.

העונש המוסכם נוטה לקולה, אבל לא באופן בלתי סביר המצדיק סטייה ממנו.

7. סיכומו של דבר, אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2:

1. 32 חודשי מאסר בפועל ומניינם מיום מעצרו 27.7.2013.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

נאשם 3:

1. 26 חודשי מאסר בפועל ומניינם מיום מעצרו 27.7.2013.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתן במעמד נאשמים 2 ו-3, עו"ד עמר מסארווה (מטעמו של עו"ד משה יוחאי) וב"כ המאשימה עו"ד לירון שטרית.

ערעור על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' אדר ב תשע"ד, 10 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.